

Omzwervingen

Beste donateurs

Het jaar 2021 ligt weliswaar achter ons, maar wij willen u nog graag de feiten en cijfers melden. Door corona vielen er regelmatig vrijwilligers uit omdat ze ziek waren of doordat ze thuis moesten blijven in quarantaine. Ondanks dat konden we toch op veel meldingen afgaan. De vrijwilligers hebben zich enorm ingezet om zwerfkatten te vangen, te verzorgen en om de kattenverblijven, kattenbakken, vangkooien en vervoersboxen alsmaar weer schoon te maken en te ontsmetten. Ook veel kittens werden door de gastgezinnen gesocialiseerd. En daarnaast maakte ook uw trouwe steun het in het afgelopen jaar mogelijk om bijna 1200 katten en kittens op te vangen in onze zwerfkattenopvang. Meer op pagina 4.

Tekort aan medicijnen en vaccinaties

Door de coronacrisis was er een probleem ontstaan met leveringen van medicatie, bijvoorbeeld van zalf om oormijt te behandelen. Gelukkig hebben wij in onze operatiekamer een

spoelapparaat waarmee de dierenarts de mijten uit de oren kan spoelen. Daarnaast gaven we ook een pipetje met druppels in de nek zodat we de oormijt toch konden bestrijden. Ook vaccinaties tegen katten- en niesziekte waren enige tijd niet leverbaar doordat bepaalde grondstoffen in de vaccinaties ook wereldwijd werden gebruikt voor de vaccinaties in verband met de coronapandemie.

Zieke en gewonde zwerfkatten

We kwamen veel uiteenlopende aandoeningen tegen bij de zwerfkatten: een abces, gebitsprobleem, kale plekken door allergie, oormijt, schimmelinfectie, darmparasieten, etc. Ook was er een kater waarbij een vlooienbandje onder zijn voorpoot vast was komen te zitten. Daardoor was een grote wond in de oksel ontstaan die zeer moeilijk te behandelen was. Na diverse operaties en de maandenlange intensieve zorg bij dierenkliniek Den Otter is de kater inmiddels aan de beterende hand. Het verhaal op pagina 32.

Véél katten in huis

Het komt voor dat mensen financieel in de problemen zijn gekomen en hierdoor niet meer voor al hun dieren kunnen zorgen. Wanneer er véél katten in huis zijn doordat er geen sterilisaties betaald kunnen worden, wordt er zo nu en dan door een hulporganisatie een beroep op ons gedaan. Wij halen de katten dan op en laten ze nakijken

en steriliseren/castreren. We spreken dan af met de eigenaar van de katten dat wij voor de jonge katten een goed thuis zullen zoeken en dat de oudere katten worden terug gebracht. De eigenaar is het meest gehecht aan de katten die al het langst bij hem/haar zijn. Met minder katten kan de eigenaar beter voor ze zorgen en er komt dan ook geen uitbreiding meer van de katten.

In buitendienst 3 vrijwilligers erbij

Per 1 januari is Joke Blokland gestopt als extern-coördinator. Joke heeft zich 19 jaar vol passie ingezet in de buitendienst, vrijwilligers opgeleid en héél veel zwerfkatten gevangen. Joke is nu 2 dagen per week als vrijwilliger actief als kattenvanger. Wij kijken terug op een lange periode van zeer prettige samenwerking met Joke en we zijn blij dat zij als vrijwilliger doorgaat voor de zwerfkatten. Joost en Erik zijn er nieuw bijgekomen in de buitendienst als kattenvanger. Zij hebben het prima naar hun zin en dat is ook weer positief voor alle zwerfkatten die nog gevangen moeten worden. Een interview met Joost en Erik op pagina 14 en 15.

Bestuurslid gezocht

Marcel Meijer, jurist en meubelmaker, is uit het bestuur getreden. Hij is verhuisd naar Drenthe en dat is een aardig eindje van Rotterdam vandaan. Vandaar dat hij zijn functie als bestuurslid niet meer kon combineren

met zijn andere werkzaamheden. Wij zijn nu op zoek naar een nieuw bestuurslid. Meer info op pagina 8.

Plek ingenomen...

In januari hebben mijn man Ben en ik ons eigen zwerfpoesje Dribbel op 14 jarige leeftijd moeten laten inslapen. Ze had een kwaadaardige tumor op haar neus en kon niet meer beter worden. Zij is altijd schuw gebleven voor vreemden maar bij ons was ze altijd op haar gemak en bij Ben lag ze graag op schoot. Ze heeft genoten van het buitenleven en als we thuis kwamen dan dribbelde ze enthousiast met haar wiebelkontje het pad op om mee naar binnen te gaan. Ze heeft een mooi kattenleven gehad en wij hebben van haar genoten. Inmiddels heeft zich een nieuw zwerfpoesje aangediend.

Ze was heel schuw en wij zouden haar socialiseren. Het duurde lang voordat zij wat tammer werd maar toen ze uiteindelijk een beetje gewend was, is zij bij ons komen inwonen. Op het moment dat we dachten dat ze wel voldoende gesocialiseerd was om haar als huiskat te plaatsen, was zij al zo ingeburgerd dat het eigenlijk een raar idee was om nog afscheid van haar te nemen. We noemen haar Yoshi, ze speelt graag met onze kater Binkie en ze rent vrolijk door het huis. Wanneer ze 's avonds rustig bij Ben op de bank gaat liggen dan zet zij spontaan, luid haar knorrepotje aan. Yoshi heeft de plek van Dribbel ingenomen!

Hulp voor poes uit Oekraïne

Wij kregen de vraag of we een poes uit het oorlogsgebied in Oekraïne onderdak konden geven. Een gezin was hals over kop gevlucht uit Kiev in verband met de dreiging van bombardementen. Het gezin verblijft nu bij familie in de omgeving van Rotterdam en de poes zit veilig bij ons, zie pagina 9.

Juist!

Wij bedanken drukkerij Juist! die deze Omzwingingen weer kosteloos voor ons heeft gedrukt ter ondersteuning van ons werk voor het welzijn van de zwerfkatten. Juist! (Schiedam) zet op een aantal arbeidsplaatsen mensen in met

een afstand tot de arbeidsmarkt. Zij geven iedereen een eerlijke kans en stimuleren persoonlijke groei. Bedrijven die met hen samenwerken dragen zo hun maatschappelijke steentje bij.

Donatie 2022

Het is weer tijd voor de jaarlijkse donatie. Vanaf 20 euro kunt u donateur zijn en ontvangt u twee keer per jaar Omzwingingen. Wij bedanken alle donateurs en we zijn iedereen die iets extra kan doneren hiervoor zeer erkentelijk. Zo kunnen wij ons werk voor de zwerfkatten blijven voortzetten.

Ineke Jochims

2021: de cijfers

In 2021 zijn we 582 keer op meldingen afgegaan waarbij 1181 zwervkatten zijn gevangen en tijdelijk ondergebracht in onze zwervkattenopvang:

- 245 poezen zijn gesteriliseerd, ontwormd, ontvlood, ingeënt en teruggeplaatst in hun vertrouwde omgeving of hebben een nieuw thuis gekregen
- 252 katers zijn gecastreerd, ontwormd, ontvlood, ingeënt en teruggeplaatst in hun vertrouwde omgeving of hebben een nieuw thuis gekregen
- 357 kittens zijn opgevangen
- 84 ernstig zieke katten en kittens konden niet in leven gehouden worden
- 3 katten zijn direct weer losgelaten dankzij de herkenning van een eartip
- 113 katten waren al gesteriliseerd of gecastreerd maar zijn behandeld voor o.a. verwondingen, abcessen of oormijt en daarna teruggeplaatst
- 2 katten die van andere dierenopvangcentra zijn gekomen, zijn herplaatst
- 125 katten die werden vermist, zijn opgehaald door de eigenaar dankzij een identificatiechip
- _____ of met behulp van Amivedi

1181 zwervkatten opgevangen

Van deze zwervkatten hebben 604 katten een nieuw thuis gekregen:

- 198 tamme volwassen katten zijn ondergebracht in huisgezinnen. Hiervan zijn 39 katten via dierenopvangcentra geplaatst
- 304 jonge katjes zijn gesocialiseerd en ondergebracht in huisgezinnen. Hiervan zijn 12 katjes via dierenopvangcentra geplaatst
- 102 schuwe katten die niet terug konden naar hun vertrouwde omgeving en niet plaatsbaar waren in een thuissituatie, zijn door ons op een buitenplek ondergebracht, waar de katten onderdak hebben en goed verzorgd worden

Het werkgebied waar wij in actie zijn gekomen:

Groot Rotterdam, Hoogvliet, Rozenburg, Hoek van Holland, Pernis, de havengebieden Botlek, Europoort, de gemeenten Ridderkerk, Barendrecht, Capelle aan den IJssel, Krimpen aan den IJssel, Krimpen aan de Lek, Lekkerkerk, Ouderkerk, Spijkenisse, Rhoon, Poortugaal, Brielle, Geervliet, Heenvliet, Oudenhorn, Abbenbroek, Zwartewaal, Hekelingen, Hellevoetsluis, Oostvoorne, Rockanje, Bergschenhoek, Berkel en Rodenrijs, Bleiswijk, Zevenhuizen, Schiedam, Vlaardingen, Maas-sluis, Ouddorp, Nieuwe-Tonge, Oude-Tonge, Herkingen, Dirksland, Melissant, Maas-dam, Middelharnis, Sommelsdijk, Den Bommel, Stellendam, Stad aan 't Haringvliet, Papendrecht, Dordrecht, Zwijndrecht, Hendrik-Ido-Ambacht, Klaaswaal, Strijen, Den Hoom, Numansdorp en Zuid-Beijerland. Daarnaast voeren wij acties uit in andere gemeenten als er een beroep wordt gedaan op onze hulp, mits de werkzaamheden het toelaten. In 2021 gebeurde dat in Albrandswaard, Vuren en Delfgauw.

Wilma

Op 14 februari is onze vrijwilliger Wilma Meijer op 78 jarige leeftijd overleden.

Haar hele werkzame leven heeft in het teken gestaan van de zorg, als radiologisch laborant. Na haar pensioen is Wilma, samen met haar partner Ina, aan de slag gegaan als vrijwilliger bij onze stichting. Samen hebben zij in de afgelopen 16 jaar ruim 700 katten en kittens opgevangen, verzorgd en veelal uitgeplaatst om als huiskat verder te kunnen gaan.

Wij hebben Wilma leren kennen als een liefdevolle, vrolijke collega met eindeloos geduld. Zelfs schuwe katten kregen dankzij haar vertrouwen in mensen en werden aanhankelijke katten. Hierdoor kon een zwerversbestaan worden voorkomen.

Wij zullen Wilma erg gaan missen en het is fijn dat Ina doorgaat met het opvangen van katten en kittens.

Van de weg gehaald...

Soms zitten katten op een gevaarlijke plek en dan hoop je maar dat iemand ze op tijd ontdekt. Dat was ook hier het geval. Het gastgezin vertelt: "Het was op de dag van de marathon in Rotterdam dat er drie hummels bij ons kwamen. Ze waren slechts 4 weken oud en zijn gevonden op de vluchtstrook van een snelweg! Wat een geluk dat ze zijn gezien en door hun redders naar de opvang zijn gebracht. De katjes waren ziek dus

de nodige medicatie en goede voeding kwamen net op tijd. Eén katje doopten we Bashir, naar de winnaar van de marathon. Zijn broertjes kregen de namen Jimmy en Jacky, naar degenen die hen hebben gered van de vluchtstrook. Na bijna 5 weken bij ons kregen ze een fijn thuis. Het geeft zo veel voldoening als je de kleintjes erdoorheen kunt slepen. Het zijn nu gezonde, speelse en lieve ventjes die ook het nodige kattenkwaad uithalen. Wij missen de druktemakers. Zo ook onze eigen poes Mimi; zij is een heel goede pleegmoeder en bleek een belangrijke hulp bij het socialisatieproces. Mimi verdient heel veel knuffels."

- advertentie -

ODENS
Uitvaart & Begeleiding

LIEFDEVOL AFSCHEID NEMEN
EIGEN EN PASSEND VOOR IEDEREEN

Katja Hehenkamp | 06 18 45 44 03 | www.odens.nl

Het is altijd spannend... lopen ze erin of niet? Bij deze zwervkatten die al even rondliepen op een tuinderij in Bleiswijk bleek de nieuwsgierigheid uiteindelijk groter dan hun aanvankelijke wantrouwen, al zal het lekkere hapje in de vangkooi ook geholpen hebben. Na wat geduld liepen ze er alle zeven in. Enkele dagen later waren ze ook alle zeven weer even welkom op hun vertrouwde stek waar ze goed worden verzorgd. Dat was wel nadat ze eerst de gebruikelijke 'APK' hadden gekregen bij ons in de opvang. De groep zal zich nu niet meer uitbreiden.

foto's: Jaap van Asten

Een langharige kater met z'n vacht pijnlijk in de klit

De kapperskwaliteiten van onze dierenarts werden weer eens danig op de proef gesteld. De vacht van een langharige kater zat flink in de klit. Heel pijnlijk want het was vervilt tot aan de huid. Het resultaat mocht er wezen en hij kreeg de naam Punky. Toen zagen we op sociale media dat er in de buurt meerdere look-a-likes waren gevonden: allen met dezelfde kleur vacht en in even verwaarloosde staat. Het vermoeden is dat een broedfokker op slinkse wijze van zijn katten afwilde. Punky heeft nieuw personeel gevonden. In de opvang mocht de 11-jarige dochter des huizes alvast oefenen met kammen. Dat ging heel goed!

...nou, niet altijd dus!

Een zwerpoes sliep al enige tijd in de tuin bij familie Patijn maar zij wilde dus helemaal niet de vangkooi inlopen. Dit had wel zo z'n reden...

Dochter Esmi Patijn vertelt: *"De poes kwam de afgelopen weken elke avond langs om op onze tuinset te overnachten. Daar lag ze lekker warm op de kussens met een afdekje boven haar hoofd. Normaal gesproken ging ze in de ochtend altijd weg. Maar deze keer was dat niet zo. Mijn vader ging even kijken en zag drie pasgeboren kittens liggen. Poes was dus bevallen! Dezelfde ochtend hebben wij gebeld naar Stichting Zwerfkatten Rijnmond."*

Er werd een vangkooi klaar gezet maar helaas, de poes weigerde om erin te lopen en het was lang wachten... Ze bleek dus nog niet klaar: later die dag kwam er nog een kitten, doodgeboren. Het vroom behoorlijk in de nacht en gezien de omstandigheden moesten we ingrijpen. Esmi: *"De volgende dag heeft vrijwilligster Joke de moederpoes opgetild, maar wel met dikke handschoenen aan voor de veiligheid. Toen is de poes met haar kittens meegenomen."*

foto: Jaap van Asten

Dit is niet de gebruikelijke procedure maar was wel even noodzaak. En dankzij familie Patijn zit de moederpoes nu warm en droog met haar kittens in de zwerfkattenopvang.

Schenking bloedanalyse apparaat

Een zeer betrokken donateur die de zwerfkatten een warm hart toedraagt, heeft een kostbaar bloedanalyse apparaat geschonken voor in onze operatiekamer. Het was al langere tijd een grote wens van de stichting. Met de 'Element RC' van Scil Animal Care kunnen we onder meer de nier- en leverfunctie bepalen en controleren of er mogelijk sprake is van suikerziekte. Binnen 15 minuten na afname is er al een uitslag en er is weinig bloed voor nodig. Voorheen moesten we hiervoor naar een dierenartspraktijk, nu kan onze dierenarts zelf meteen bloedonderzoek doen en hoeft de zieke kat niet nog eens te reizen naar een externe dierenarts. Zeer nuttig en het scheelt een hoop stress voor de katten. Veel dank namens de zwerfkatten!

"You'll Never Walk Alone"

Vorig jaar bleef de Marathon Rotterdam lang ongewis door corona. Maar op 24 oktober kon het alsnog plaatsvinden. De omstandigheden waren perfect: veel publiek en een stralend zonnetje. Vrijwilliger Liz heeft de kwart marathon gelopen en wist het zonnetje te laten schijnen voor de gewonde zwerfkatten. In haar eentje haalde ze maar liefst 1794 euro op! Ook dit jaar gaat Liz weer lopen.

Sponsorloop zondag 10 april

Bij Stichting Zwerfkatten Rijnmond vangen we jaarlijks ook veel oudere zwerfkatten op. Vaak hebben deze senior katten last van gebitsproblemen. Denk aan ontstekingen aan het gebit en rotte tanden en kiezen, wat veel pijn veroorzaakt. Deze katten moeten een gebitsbehandeling ondergaan - een grote en ook dure ingreep. De medische zorg die de stichting jaarlijks aan deze katten verleent, kost veel geld. Daarom gaan vijf vrijwilligers zich zondag 10 april in het zweet lopen tijdens de kwart marathon van Rotterdam. Met deze actie willen de sportievelingen zoveel mogelijk geld inzamelen voor de stichting. Met uw hulp kan Stichting Zwerfkatten ook in 2022 oudere zwerfkatten met gebitsproblemen helpen!

Wilt u de senior zwerfkatten steunen in het herstel? Sponsor dan onze lopers! Maak een bijdrage over op: NL82 ABNA 0428 5575 97 ten name van Stichting Zwerfkatten Rijnmond onder vermelding van 'Sponsorloop 2022'. Hartelijk dank!

Bestuurslid gezocht

Stichting Zwerfkatten Rijnmond is op zoek naar een nieuw, algemeen bestuurslid. Voor deze vrijwilligersfunctie zijn affiniteit met dierenwelzijn en het onderschrijven van onze doelstellingen en werkwijze essentieel. Bent u die veelzijdige persoonlijkheid die belangen op korte en lange termijn tegen elkaar kan afwegen, communicatief vaardig is, een luisterend oor biedt en goed kan samenwerken? Dan zijn we op zoek naar u. Geïnteresseerd? Stuur ons een email: info@zwerfkattenrijnmond.nl Meer informatie kunt u vinden op: www.zwerfkattenrijnmond.nl

Hulp voor poes Basja uit Oekraïne

Zondag 13 maart werden wij gebeld door Igor met het dringende verzoek om een 9-jarige poes uit Oekraïne op te vangen. Hij wilde haar zo snel mogelijk komen brengen want hij kon de poes niet bij hem in huis houden. *door Ben Degenkamp*

Igor woont in de buurt van Rotterdam en zijn zus woont met haar gezin in Kiev. Het gezin moest vanwege de hevige bombardementen daar vandaan vluchten.

Toevallig had zijn zus poes Basja van de burens te logeren. Die waren vlak voordat de oorlog uitbrak op vakantie gegaan naar Duitsland. In alle haast heeft zij telefonisch contact opgenomen met de burens om te overleggen wat ze moesten doen met Basja. De burens lieten weten dat ze niet naar huis terug konden vanwege de oorlog. Want de vraag was ook hoe lang deze oorlog zou gaan duren en of hun huis in Kiev er dan nog zou staan.

Een uitzichtloze situatie voor deze mensen en Basja wilden zij daar niet

achterlaten. Dus namen zij haar mee in een vervoersbox met een kattenbakje erin. Ze reisden naar Lviv, daar werd Basja gevaccineerd en gechipt en kregen ze de documenten hiervan mee om door te kunnen reizen. Ze gingen verder via Warschau in Polen met de trein naar Berlijn. Daar heeft Igor zijn zus met haar drie gezinsleden, en nog vier personen van een ander gezin, met een busje opgehaald en ook Basja kon gelukkig mee richting Rotterdam.

Na enkele dagen is er weer telefonisch contact geweest met de eigenaren van Basja. Zij wilden het liefst dat Basja een goed thuis in Nederland zou krijgen omdat hun toekomst in Oekraïne heel onvoorspelbaar is. Igor nam contact op met ons en diezelfde dag kon hij Basja bij de zwervkattenopvang langsbrengen. Het was indrukwekkend hoe dankbaar hij was dat wij ons over Basja wilden ontfermen. En wij waren blij dat we iets konden doen voor deze mensen die het zo zwaar hebben door de situatie in hun land.

En Basja... zij moest even bijkomen van de hele reis. We gaan rustig voor haar op zoek naar een veilig thuis!

Kaaskoppies

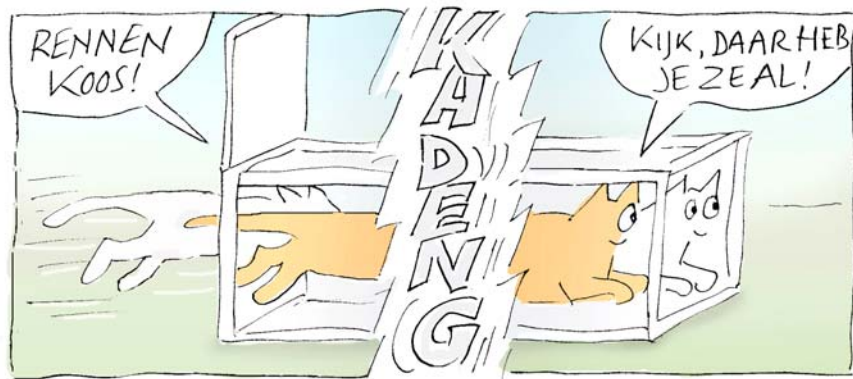
Twee kleine kittens die op een avond werden binnengebracht, hadden erg vieze vachtjes; op hun rug zat een plakkaat van gelig spul. Vliegeneitjes? Gelukkig niet maar het leek wel stopverf. De vindlocatie, vlakbij een kaasboerderij, verklaarde veel: het was wrongel! Ze zijn nog diezelfde avond naar een gastgezin gegaan en daar zorgvuldig gekamd en gewassen. Daarna konden ze op een warme kruik lekker slapen. De volgende dag zijn de kittens door Dierenambulance Zuid-Holland Zuid naar Dierenopvangcentrum Gouda gebracht. Bij ons gastgezin zaten al andere katjes die hulp behoefden. Wat fijn deze samenwerking en dat we elkaar kunnen helpen in drukke tijden. Teamwork!

In een doos naast de container

We komen het helaas te vaak tegen: katten die in een doos worden achtergelaten. Zoals twee kittens in Prinsenland. Dat is goed afgelopen. Ook met deze twee volwassen katten. Ze waren bij het Zuidplein naast de container gezet. Ieder weliswaar in z'n eigen doos en met wat brokjes erbij. Maar wat een angstzul-

len ze hebben gehad. Het is daar een zeer drukke omgeving en daarbij, met wat pech gaan ze mee de vuilniswagen in. De eigenaar van het restaurant ernaast was alert en haalde ze naar binnen, echt top! In de opvang waren de katten, zelfs na dit nare avontuur, heel lief. Ze zijn samen geplaatst bij een net zo'n lieve mevrouw.

Exclusief optreden

Intrigerende klanken, een verwonderd katje dat toekijkt vanuit de huiskamer... op die ene zondag, eind oktober vorig jaar, gebeurde er iets bijzonders in de zwerfkattenopvang! *door Carla van der Marel*

Donateurs die de stichting al wat langer kennen, weten dat ieder jaar rond eind oktober de Open Dag plaatsvindt. Maar voor het tweede jaar op rij ging het niet door vanwege corona. De gezelligheid wordt node gemist en het evenement is ook bedoeld om wat extra voor de zwerfkatten te genereren. De braderie met verkoop van spulletjes, de loterij en iedereen laten zien wat we doen voor de zwerfkatten... Dit is heel belangrijk voor een stichting die mede bestaat dankzij donaties.

Bestuurslid Leen den Otter bedacht een mooi alternatief om mensen te bewegen om iets extra's te geven. Een exclusief optreden in de kattenopvang door Carel Kraayenhof, ook wel bekend om de traan die hij met zijn bandoneon ontlokte bij de huwelijksinzegening van het Koninklijke paar.

Carel blijkt een kattenliefhebber in hart en nieren en kwam graag hiervoor naar Rotterdam. Dat Carel ook een groot liefhebber is van de Argentijnse Tango was te horen; de

foto: Eva Kresler

vonken spatten er werkelijk van af. Wat de katten in de opvang er precies van vonden, dat weten we niet maar op deze dag ontlokte Carel ook bij ons menig traantje. Het is allemaal vastgelegd door professioneel filmer Freek Commandeur. Inclusief interview met Carel en als toegift een intiem optreden in Pernis, samen met pianist Jeroen van Veen. Te bekijken op YouTube of onze website/media.

Douwe Bob, moederpoes en de kerstkittens

“ Ik ga weer even een kattenrondje doen”, zeg ik tegen mijn man. Hij draait zich nog een keer om. Het is kerstvakantie en we zijn vrij. Geen enkele reden om voor dag en dauw op te staan. Toch doe ik het. In mijn winterjas en gewapend met een zaklamp ga ik de voortuin in. Hebben we dit keer ‘beet’?

In onze voortuin staat een houten hok, dat ooit de slaapplek was van onze ‘buurthaan’, bij ons beter bekend als Arie Haan (‘Aar’ voor intimi). Een rondje scharrelen in een periode met strenge vorst en sneeuw werd de oude Arie begin 2021 fataal. Hij overleefde het niet. Zijn hok bleef echter niet lang on-

bewoond. Twee jonge, schuwe zwervkatjes waren steeds vaker in en rond het hok te zien en zo kwam ik in contact met Stichting Zwervkatten Rijnmond.

Intussen zijn we maanden verder. Het hok van Arie stond alweer een tijdje leeg toen ik op een avond iets zag bewegen. Een poes en een donzig klein kitten schoten in een flits uit het hok. Het was zo onverwacht en het ging zo snel, dat ik twijfelde of ik het wel goed gezien had. Ik hield het een tijdje in de gaten en zag inderdaad regelmatig een kat in het hok van Arie Haan. Erg schuw en niet benaderbaar. Altijd alleen, zonder kitten. Ik nam weer contact op met Stichting Zwervkatten Rijnmond en er werd een vangkooi geplaatst. De volgende dag was het al raak. Dat ging vlot! Poes werd opgehaald en voor de zekerheid bleef er een vangkooi staan, mogelijk waren

er nog meer zwervers in de buurt. Niet lang daarna kreeg ik bericht van de zwervkattenopvang: de gevangen ‘poes’ bleek een kater! Een schuwe zwerver, zonder chip. En in onze tuin? Daar zag ik de poes gewoon weer liggen. Volledig ontspannen in het hok van Arie met de vangkooi ernaast. Slimme meid.

En nu loop ik dus in alle vroegte in de tuin. Het is aardedonker en ik schijn bij met mijn zaklamp. Ik zie wat! Twee paar kattenogen kijken me verschrikt aan vanuit de kooi. Moeder en kind! Ik snel naar binnen en bel Ineke van de zwervkattenopvang: “Jullie hebben Jozef, en wij hebben hier Maria en haar kind!” Als je zo’n grap een keer kunt maken is het wel vandaag, het is tenslotte 24 december.

Het is intussen wat lichter geworden en ik loop weer naar buiten om foto’s

te maken voor ze worden opgehaald. Nu kan ik pas echt goed zien wat er in de kooi zit. En ik weet niet wat ik zie! Helemaal geen moeder en kind maar twee ongelofelijk schattige, zwart-witte kittens! Ik meld het direct weer aan de stichting, die de kleintjes gelukkig snel komen halen.

Er blijven weer een paar vangkooien in de tuin staan, in de hoop dat we moeder - waar het ooit allemaal mee begon - ook nog kunnen vangen. Of misschien zijn er zelfs meer kittens? De kater is intussen teruggekomen en weer vrijgelaten. En alhoewel hij niet meer voor nageslacht kan zorgen noemen we hem Douwe Bob. Tijdens de kerstdagen geef ik de zwerfkattenopvang dagelijks een update. Ook met de feestdagen staan er vrijwilligers stand-by om zwerfkatten op te vangen.

Maar er gebeurt niets. Ik gooi blikvoer, tonijn, makreel en zelfs zalm in de strijd in de hoop op succes.

Niets. Moederpoes vertoont zich niet meer, en ligt ook niet meer in het hok van Arie Haan. We houden het nog even vol maar besluiten dan om onze acties voorlopig te staken. De kooien worden weggehaald en de rust in de tuin keert terug.

En wie ligt er nu weer in het hok? Moederpoes! Ik zie haar in actie en begrijp waarom ze geen interesse heeft in het voer in de vangkooien: ze is een getalenteerd muizenvanger en kan zo te zien prima voor zichzelf zorgen. Op mijn aller-aller-stilst maak ik van een afstand een foto van haar, ze is erg schuw. Ik zoom in met de camera. Op de computer bekijk ik het resultaat. Die blik! Mis(s) Poes heeft haar plekje duidelijk weer gevonden en is tevreden. Haar kinderen zijn in goede handen, er is geen vangkooi meer in de buurt en Douwe Bob zingt ook vast een toontje lager nu hij beseft dat hij een je-weet-wel kater is. **Christine**

Buddy en Beer

Via Vincent, mijn broer, kwam ik in contact met Ineke van Stichting Zwerfkatten Rijnmond. Ik was op zoek naar een speelkameraadje voor mijn kat Buddy. Bij het zien van de foto van Beer was ik direct verkocht: echt een schatje, met een vlekje op haar neus wat haar nog extra schattig maakt. Na een paar dagen waren Buddy en Beer al redelijk aan elkaar gewend en begonnen ze langzaam vriendjes te worden.

Beer is nu bijna een maand in huis. De grote Bud en de kleine Beer hebben langzaam maar zeker hun draai bij mij gevonden. Ze slapen samen. Buddy is Beer regelmatig aan het wassen. En Beer loopt de hele dag achter Buddy aan. Die blijft natuurlijk de baas...

Ik ben erg blij met hoe alles is gegaan en ik zie om me heen twee blije katten! Een hele goede match dus! **Lisanne Karremans**

Meestal kunt u op deze pagina's kennis maken met vrijwilligers of medewerkers die al een poosje actief zijn bij Stichting Zwerfkatten Rijnmond. Deze keer hebben we aandacht voor twee 'jonge vrijwilligers': Erik Fokkema en Joost van der Meer kwamen na de zomervakantie ons team versterken. Beiden zijn 60 + maar zeer vitaal en actief en we zijn blij met deze vrijwilligers! Zowel Joost als Erik zijn in contact gekomen met de stichting doordat ze bij ons katten hebben geadopteerd en daarna donateur werden. De vele leuke en ontroerende verhalen in Omzwervingen maakten dat zij zich hebben aangemeld als vrijwilliger voor de buitendienst. *door Monique van Leeuwen*

Joost is met pensioen en was daarvoor 42 jaar werkzaam als docent wiskunde. Hij komt uit een onderwijsfamilie en heeft een passie om voor de klas te staan. Naast het lesgeven was hij ook actief in de directie van de school waar hij werkte. Ruim voor zijn pensioen had hij al eens een mail gestuurd naar de stichting maar daar had hij niets op gehoord. Toen zijn pensioendatum naderde, werd hij gebeld door Ineke Jochims met de vraag of hij nog steeds zin had om vrijwilliger te worden. Het leek hem erg leuk. "Je bent lekker op pad met de bus en je komt nog eens ergens", aldus Joost.

Erik is architect en is mede-eigenaar van een groot architectenbureau, waar hij ook in de directie zat. Hij is wat minder gaan werken maar is nog steeds werkzaam als architect en adviseur. Hij ontwerpt en adviseert onder andere voor ziekenhuizen, verpleeghuizen maar ook over een nieuwe gevangenis

in New York. Deze gebouwen zijn moeilijker om te ontwerpen: "Het zijn plaatsen waar je liever niet wilt zijn", vertelt Erik. Bij het ontwerpen van zulke gebouwen wordt gestreefd naar de meest optimale, prettige omgeving ondanks de beperkingen van de functie die het betreffende gebouw met zich mee brengt.

Wat beiden zo aantrekt in het werk voor de zwerfkatten, is dat het vooral fysiek werk is. Als docent en architect ben je nooit klaar. Je neemt je werk mee naar huis en blijft erover nadenken. Joost ervaaarde op zijn eerste dag als vrijwilliger voor het eerst het gevoel van 'klaar zijn na een dag arbeid'.

Ze vinden het leuk werk. Je bent veel buiten, je werkt met katten maar ook met mensen. Iedere vangactie is anders omdat de locaties heel erg verschillen. Erik: "Een kat is een kat maar de omstandigheden zijn altijd anders.

Erik

Joost

Je komt andere mensen tegen uit zeer verschillende lagen van de bevolking en dat verrijkt je. Je hebt een voldaan gevoel als je klaar bent.”

Joke Blokland en Jaap van Asten hebben beide vrijwilligers ingewerkt. In het begin krijg je heel veel informatie. Er zijn nogal wat protocollen bij SZR: wat kan wel, wat mag niet. Dit alles in het belang van de veiligheid, zowel voor de mensen als voor de katten. Je komt soms op bijzondere plekken of bij bedrijven waar je normaal gesproken als particulier niet binnenkomt. Daar ga je eerst kijken: waar zouden de katten zich verstoppen, wat zijn hun looproutes, waar kunnen we het beste een vangkooi plaatsen? Een heel enkele keer is het makkelijk, bij voorbeeld als een kat zit opgesloten in een schuur.

De grote vangacties vinden Erik en Joost het leukst. Als de vangkooien zijn geplaatst, begint het wachten op het moment dat de schuif van de eerste kooi dichtvalt. Dan is het werken

geblazen: kat laten overlopen in een vervoersbox en in de bus zetten, de kooi schoonmaken en opnieuw instellen. Het is dan spannend hoeveel katten je op een dag kunt vangen. Soms laten katten zich snel verleiden om de kooi in te lopen met daarin heerlijk ruikend voer. Maar er zijn ook hele slimme katten die de kooien mijden of zelfs in staat zijn het voer te bemachtigen zonder dat de schuif dichtvalt.

Als vrijwilliger kom je soms schokkende dingen tegen. Zoals twee jonge katten die beiden in een dichtgeplakte doos waren gevonden. Of een mevrouw die in een heel klein huisje woont met maar liefst zeven katten. Lastig is het als mensen afstand van een kat moeten doen om financiële redenen. Dat gaat meestal met de nodige emoties gepaard en dit is voor onze vrijwilligers dan ook zwaar.

Zoals eerder gezegd, vinden Joost en Erik het erg fijn om veel buiten te zijn.

In hun werkzame leven werkten ze voornamelijk binnen en zaten ze vaak achter een beeldscherm. Wat een contrast met het werk in de buitendienst. Je bent veel onderweg, moet buiten in weer en wind aan het werk en je moet ook niet bang zijn om vuil te worden. En dat alles om (zwerf)katten een beter bestaan te geven. Joost heeft in de vorige Omzwervingen zijn ervaringen als 'kersverse' vrijwilliger beschreven in het stukje 'Op pad met de kattenbus'. Ook in deze Omzwervingen staat een verhaal van hem over een vangactie, zie pagina 30 en 31.

Normaal gesproken organiseren we eenmaal per jaar een vrijwilligersdag. Dat is een leuk moment waarop vrijwilligers en medewerkers elkaar allemaal tegenkomen en elkaar beter kunnen leren kennen. Door corona hebben we dit helaas de afgelopen twee jaar niet kunnen organiseren. Maar we hopen dat het dit jaar weer gaat lukken en dat we Joost en Erik nog heel vaak gaan tegenkomen.

Slimme speurneus Rex redt kittens

Drie weken geleden liet ik laat in de middag onze Heidewachtel Rex uit in Overschie langs de Parallelstraat (ter hoogte van de plasjes). Een voorbijganger die ook zijn hond uitliet, attendeerde mij erop dat hij langs een van de plasjes een klein zwart kitten had zien zitten. Samen met Rex ben ik terug gewandeld en begon hij aan iets wits te likken. Ik dacht in eerste instantie aan een dood konijn, maar dichterbij gekomen bleek het een wit kitten te zijn. Na het kitten op te hebben gepakt

en onder mijn jas te hebben gestoken, heb ik thuis meteen de Dierenambulance gebeld - ze waren er snel bij. In mijn achterhoofd dwarrelde nog steeds de gedachte dat de voorbijganger zei dat hij niet een wit, maar een zwart kitten had gezien. Samen met de medewerkers van de Dierenambulance en onze hond Rex zijn we teruggegaan naar de plek aan de plas. Al snel trok Rex ons de bosjes in en ging hij met zijn voorpoten in het water staan. Wat bleek: al half in het water lag ook het zwarte kitten dat de voorbijganger benoemde!

De medewerkers van de Dierenambulance hebben beide kittens meegenomen naar de zwervkattenopvang in Rotterdam en prezen onze Rex voor zijn prestatie als reddingshond (op de foto is te zien dat ook hij erg trots was!). Een paar dagen later kregen we een

bedanktelefoontje van de zwervkattenopvang met de mededeling dat de kittens onderkoeld waren maar inmiddels gelukkig hersteld en gevaccineerd zijn. Nog een week later kregen we ook te horen dat er een gezin voor de kittens samen was gevonden - we waren erg blij dit te horen!

We kunnen ons nog steeds niet voorstellen dat er mensen zijn die deze katjes gewoon kunnen dumpen langs een plas en we zijn de Dierenambulance en Stichting Zwervkatten Rijnmond dan ook dankbaar dat zij zich hard inzetten voor het redden en opvangen van deze dieren. Keep up the good work! **Marielle Baggerman**

Charlie en Lola

De 'zwarte met nat pak' bleek een schildpadpoesje. Samen met haar witte broertje trok ze in bij Karen de Moor. Al snel volgde er bericht: "Het gaat heel goed met ze. Ze voelen zich op hun gemak, spelen veel en slapen en eten goed. Het mannetje Charlie is soms nog wat schrikachtig, bij het vrouwtje Lola is dat een stuk minder, ze kwam zelfs al een keer op schoot liggen bij een van ons. We zijn heel blij met ze!"

Onverwacht geluk

Begin oktober vorig jaar was er melding van een nestje kittens, gezien in Ridderkerk. Dat is best laat in het seizoen, maar ook niet helemaal ongewoon. Wel vreemd was dat bij aankomst de moederpoes nergens te bekennen was. De kittens waren er dan ook slecht aan toe, een aantal was helaas al overleden. Twee leefden nog wel, maar daar was zo'n beetje alles mee gezegd...

door Hans en Bente Tielkemeijer

Ze waren naar schatting iets meer dan twee weken oud. Later werd de moederpoes gevonden, die bleek nauwelijks melk te geven wat waarschijnlijk de reden was van de slechte staat van haar nest. Er werd getwijfeld aan de levensvatbaarheid, maar dierenarts Mirte zag toch wel kansen. Gezien de conditie van deze twee moest er dan wel veel aandacht aan ze worden gegeven. Ze waren nog maar zo klein en kregen een dieet van speciale kittenmelk, elke vier uur, en hadden voor warmte een couveuse nodig! Een lastig punt was dat de reguliere opvangadressen allemaal bezet waren, en de klok tikte...

Het toeval wilde dat ik die dag aanwezig was en van de situatie hoorde. En omdat bij ons thuis in korte tijd drie katten van ouderdom waren overleden, hadden wij zowel in ons hart als in ons huis ruimte. Soms beslist het lot dit soort dingen! Dus een telefoontje naar Hans en de situatie uitgelegd. Hans was goed gestemd en al

snel enthousiast dus: diezelfde avond werd bij ons thuis de eerste kittenvoeding gegeven.

De kittens, twee poesjes, Luna en Lara gedoopt, konden nog niet zelfstandig drinken, met een pipetje werden de eerste druppels kittenmelk aangeboden. Om het proces te volgen werden de kittens dagelijks gewogen, Luna woog in aanvang ongeveer 200 gram, Lara net 175 gram, zo kwetsbaar nog. Wat waren we snel dol op ze!

De blijdschap was dan ook groot toen na de eerste dagen eerst Luna en een dag later ook Lara wat kracht begonnen te tonen bij het voeren. Dat was het omslagpunt! Daarna ging alles best snel. Iedere dag groeiden Luna en Lara verder en het eerste kattenkwaad werd ook zichtbaar. De uitbraakpogingen uit de couveuse werden steeds serieuzer en de samenwerking tussen de twee zorgde soms voor spannende momenten tijdens de verzorging.

Uiteindelijk is alles goed gekomen. Nou ja, bijna dan, de twee oudere katten in ons huis kijken met reserve naar het jonge spul: te druk, vragen te veel aandacht en zijn te dol op de seniorvoeding ("mag niet!"). Toch lijkt er langzaam na toenaadering te komen, zelfs de oude dames smelten voor de jonge bandietjes.

Al met al zijn we heel gelukkig dat deze vrolijke deugnieten onverwachts in ons huis zijn gekomen. Luna en Lara wegen nu elk ongeveer 3 kilo en zijn supergezond. Onvoorstelbaar nu dat ze enkele

maanden geleden als twee hoopjes niks binnen kwamen. Als ze gesteriliseerd zijn, mogen ze naar buiten om de tuin te ontdekken. Wat zullen ze daaraan veel plezier hebben, daar verheugen wij ons al op! Onverwacht geluk, voor iedereen.

Ter introductie even een woord vooraf zodat u als lezer of als donateur van Stichting Zwerfkatten Rijnmond een beeld kan vormen van mijn schrijven in Omzwingingen. Als mentor, uitvaartexecuteur en als buurman heb ik de alleenstaande heer Van Marion, sinds 2014 wonende op een boerderij in Zwartewaal, zo veel als mogelijk bijgestaan in alles waar hij hulp bij nodig had, inclusief zijn 16 katten. Tot vorig jaar januari was dat

Een traject meer dan waard...

De katten van wijlen de heer Van Marion herplaatst

nog allemaal mogelijk maar daarna kwamen de problemen met zijn gezondheid en moest hij opgenomen worden in het ziekenhuis. Vervolgens belandde hij in een zorginstelling zodat hij daar permanent zorg kon ontvangen.

Op 1 oktober vorig jaar is hij toch nog onverwacht overleden. Heel die periode, tot eind januari van dit jaar, heb ik ook de zorg van de katten op mij genomen. De boerderij moest verkocht worden en ik kwam in een traject om een nieuw onderkomen te vinden voor al deze dieren. Voor de zes jongste katjes had ik intussen al onderdak gevonden. Ze hebben allemaal een schitterend plekje gekregen en gaan nu door het leven als huiskat.

De overige tien wat oudere katten wilde ik graag bij elkaar zien te houden en dan zien te plaatsen op één plek, en dat is gelukt.

Goede kennissen van mij in Rockanje, met een enorme veestapel koeien en paarden, en waar ik al jaren een zakelijke relatie mee onderhoud, boden mij de gelegenheid aan om deze overige katten bij hen in de stallen te mogen huisvesten. Arlee en Arianne Tol kenden wijlen de heer Van Marion ook. We wisten hoe belangrijk het was, dat we dit voor hem met respect moesten gaan regelen.

En toen kwam voor mij Stichting Zwerfkatten Rijnmond in beeld. Er werd een plan gemaakt om diervriendelijk en in alle rust hiermee van start te gaan. Met lokvoer zijn de katten gevangen in de daarvoor bestemde vangkooien en zijn ze overgebracht naar de zwerfkattenopvang in Rotterdam. Daar zijn alle katten gesteriliseerd en gecasteerd, ontwormd, ontvlooid en ingeënt. De katten zijn enkele dagen na hun behandeling ter observatie in de opvang gehouden. Inmiddels zijn ze nu allemaal overgebracht naar hun nieuwe leefomgeving. Ook het verzorgen van de katten in de buitenrennen hebben een aantal vrijwilligers van de stichting op zich genomen. Zo'n drie weken hebben ze in de stallen bij elkaar de omgeving kunnen leren kennen en hebben ze nu hun plekje gevonden.

Het is een heel traject geworden van ruim vier weken en terugkijkend is dit het dan ook meer dan waard geweest. De betrokkenheid en het meedenken, het bieden van oplossingen... het is bewonderenswaardig te noemen van al deze vrijwilligers, met alles in het belang voor deze boerderijkatten.

Alle betrokkenen van Stichting Zwerfkatten Rijnmond wil ik hartelijk bedanken voor al hun inzet. **Cor van der Marel**

Beer

Begin februari kwam er een kat aanlopen bij Brasserie Rhoonse Polder, bij de golfbaan in Rhoon. Een goede vriendin van mij en tevens de eigenaresse, vertelde over de grote, lieve, donkere kater die er rondscharrelde. Het toeval wil dat mijn vorige kat ruim vijf jaar geleden ook daar was komen aanlopen.

Helaas heb ik haar 2,5 maand geleden moeten laten inslapen. Ik miste haar enorm, zo zonder kat is toch wel heel ongezellig, dus ik had gelijk interesse in deze zwerver. Ik hoorde dat hij door Stichting Zwerfkatten Rijnmond was opgehaald en ik heb mij dus direct aangemeld om hem te adopteren, mits hij natuurlijk geen baasje had. Hij heeft nog op de site van Amivedi gestaan maar er kwam, gelukkig voor mij, geen eigenaar.

Het enige wat ik van hem wist, was dat hij 'groot' was. En groot dat is hij zeker! Dus voordat ik hem in het echt gezien had, had ik hem Beer ge-

noemd en dat vind ik nu ook wel bij hem passen. Hij is helemaal nagekeken en gecastreerd en 3 weken later was het eindelijk zover, we mochten Beer komen ophalen. En wat bleek, hij paste niet in het door ons meegebrachte reismandje. Dus inderdaad groot! Maar gelukkig geen probleem, we mochten een grotere lenen van de kattenopvang.

Ik was al bekend met jullie stichting omdat ik 2,5 jaar geleden een kat op jullie facebookpagina tegenkwam. Dit was Jakob. Mijn vriend zat in een moeilijke periode en Jakob leek mij heel geschikt voor hem. Het was liefde op het eerste gezicht. En hij had geen betere kat kunnen wensen.

Ik hoop van harte dat Beer en ik ook zo'n fijne match zijn en zoals hij zich nu in de eerste dagen gedraagt, heb ik hele goede hoop dat dit wel goed zit. Beer is een echte kroeldoos maar het is allemaal nog wel een beetje spannend voor hem: 's avonds en 's nachts komt hij er heel gezellig bij liggen, overdag kruipt hij nog onder het bed. Maar dat zal vast wel goed komen.

Wij vinden Stichting Zwerfkatten Rijnmond een fantastische organisatie en hopen dat jullie dit nog vele jaren mogen voortzetten. **Marijke Maas**

- advertentie -

**MADE IN[®]
RTTRDM**

We delen de trots voor onze stad
WWW.MADEINRTTRDM.NL

*"Steun ons
verblijf in de
zwerfkatten-
opvang!"*

dank aan de ondersteuners

DORTLAND
EN
VAN BEEM
ENVELOPPEN

ONE MEDIA
sales & mediabureau

Poes Bela &
Kater Sjonnie

4 FRUIT COMPANY

benhousing
De tofste woningen van Rotterdam!
www.benhousing.nl

Heeft u interesse om als bedrijf, vereniging, vriendenclub of als particulier een kattenverblijf te ondersteunen?

Stichting Zwerfkatten Rijnmond biedt de mogelijkheid om een kattenverblijf te ondersteunen voor een bedrag vanaf €250 tot €2.500 per jaar, afhankelijk van de kamer. Er is keuze uit kattenkamers met drie, vier of zes verblijven, moederpoes- en kattenkamers, de huiskamer, quarantainekamer en de operatiekamer. Als wederdienst komt een naambord in de zwerfkattenopvang te hangen en een vermelding op de website met het eigen logo. Als ondersteuner wordt u op de hoogte gehouden over onze activiteiten.

**Ook ondersteuner worden?
Neem contact op per e-mail:
info@zwerfkattenrijnmond.nl**

🐾 Broes en Tom

Zaterdag 13 november 2021 halen Anne en ik de as op van Bram in het Dierencrematorium Het Hoeksche Hof in Numansdorp. Bram is 11 november gecremeerd nadat hij op 9 november onder ons bed is ingeslapen. Dagen met intens verdriet, verslagenheid en gemis volgen. Terwijl Bram in blik op onze achterbak meerijdt, spelen er verschillende scenario's door ons hoofd. Er zit vlakbij, op de Charloisse Lagedijk, een opvang voor zwerfkatten. Dat hebben wij pas geleden gelezen in een verhaal van één van onze favoriete bloggers: Marco Hendriks alias De Spookrijder. Nadat we van

koffie en taart hebben genoten bij Hotel New York en een bezoek hebben gebracht aan het Fotomuseum, besluiten wij onder het rijden om even langs te gaan bij deze opvang.

Om (tot op heden) onverklaarbare redenen navigeren wij naar de Charloisse Lagedijk huisnummer 548. Op dit adres zitten evenwel een tankstation en een kringloopwinkel. Google leert ons dat er enkel een opvang voor zwerfkatten zit in Prinsenland. Ik bel ze en krijg Ineke aan de lijn. Zij kan weinig met mijn onduidelijke wens en met de vraag waarom ze niet op Zuid zitten.

De aap komt al snel uit de mouw: het kitten van Marco is niet opgevangen maar gevonden op de Charloisse Lagedijk. Ik vertel Ineke over Bram en dat wij ons willen oriënteren om eventueel een kat te adopteren. Ineke voelt de mogelijkheid aan voor een nieuw adoptiehuis voor één van hun katten. Wij spreken af om door te rijden en langs te komen.

Onderweg hebben wij nog geen idee wat we gaan aantreffen. Zijn het oudere katten of ook kittens? Hebben ze geleden? Nemen wij een beslissing om echt te adopteren? Ineke stelt ons spoedig gerust en vertelt met veel liefde en betrokkenheid over de stichting. Na deze kennismaking mogen wij de kamers in met zwerfkatten die voor adoptie in aanmerking komen. Bij de eerste kat ziet de ervaren Ineke direct dat er geen match is. Wij vinden hem vooral zielig. Hij lijkt te zeggen: "Neem mij mee en ik zal heel

lief zijn voor jullie." Vlakbij deze kat, waarvan wij hopen dat hij snel geplaatst wordt, zitten twee heel jonge tijgers, een kater en een poes. Ze zijn schattig maar ook wat schichtig. Ze mogen niet uit elkaar gehaald worden vanwege een traumatische ervaring: ze zijn achtergelaten bij een vuilcontainer maar gelukkig gevonden door een waakzame buurtbewoner. Op het moment dat Ineke merkt dat wij eventueel twee katten willen adopteren, laat ze ons nog een ander stel zien. Twee broers, geboren op 23 augustus 2021. Wij zijn direct verliefd dus verkocht. Een cyper die zich direct wil laten gelden en als een aapje in de tralies hangt en zijn broer, een wit pluizig bolletje met zwarte vlekken. Hij doet mij een beetje denken aan sneeuwvlokje, de witte gorilla uit Barcelona. Vooral populair in de jaren 90 toen hij werd vergeleken met Ronald Koeman.

De volgende dag maken wij de tuinkamer kittenproof en halen onze nieuwe huisgenootjes op. Ze gaan op hun gemak het reiskooitje in waar wij Bram met geen mogelijkheid in kregen. Bram is Bram! Onderweg is de witte duidelijk de baas en piept het hardst. Thuisgekomen worden de rollen snel omgedraaid. De witte noemen wij Broes (naar Bruce Springsteen en vooral omdat we de 'Br' in de naam willen houden) en de cyper Tom (naar Tom Waits). Wij geven Broes en Tom op 14 november 2021 een definitieve plaats en zullen met veel warmte en liefde voor ze zorgen.

Anne en Rob Kalf

Garou, een meesterwerk

door Marco Hendriks alias De Spookrijder

Voor onze lieve zwerfkat Garou die zijn veel te korte leven leidde als een trotse gitan.

Donderdag 27 januari 2022 hebben we onze kat Garou moeten laten inslapen. Bij hem werd onlangs de onbehandelbare virusinfectie FIP (Feline Infectieuze Peritonitis) vastgesteld. In welgeteld drie maanden en twee dagen tijd heeft Garou een verpletterende indruk op ons gemaakt die met geen pen te beschrijven valt en dat is slecht nieuws voor een schrijver. Het roept de vraag op of de mate van liefde afhankelijk is van het fenomeen tijdsduur. We kunnen ons afvragen of er in een langlopend huwelijk per definitie sprake is van méér liefde dan in het geval van de prille liefde van een jong koppel? Is een marathon mooier dan de 100 meter sprint?

Ik heb geen idee, maar het is een wonder Gods dat wij in zo'n korte tijd zo intens veel van Garou zijn gaan houden en dat brengt me op het volgende punt: Anita en ik hebben Garou nooit als kat pur sang gezien. Hij was meer. Garou was een kunstwerk, een volmaakt kunstwerk, een meesterwerk. Dat was vooral

te zien aan de manier waarop hij zich met prinselijke statigheid door de kamer bewoog. Dat leverde hem de bijnaam 'Prince Gareth' op.

Nu was ik de laatste tijd sowieso meer en meer bezig met kunst. Kunst bleek de uitkomst van mijn zoektocht naar wapens om mij te verzetten tegen de tand des tijds. De veelheid aan meningen, de polarisatie, het gebrek aan fatsoen en respect, het ongeduld, de haatzaaij... het kwam mijn neusgaten uit. 'Opinions have caused more illness than the plague or earthquakes', aldus de Franse filosoof Voltaire.

Anders dan sport en muziek, mijn gebruikelijke toevluchtsoorden, sluit kunst niets of niemand uit en trekt het zich geen reet aan van de tand des tijds. Je kunt het mooi of niet vinden, de kunst vindt het allemaal prima.

Kunst trekt zijn eigen plan dwars door de liefde, oorlogen, eenzaamheid, water-noodrampen, liefdesverdriet, honger, geboorte, lelijkheid, de dood, schoonheid, geschiedenis, vriendschappen, steden, landen, dorpen, velden, toekomst, sportuitslagen, hitlijsten, verkoopcijfers, dag, nacht, goed, slecht, kwaad, rijk, arm, talentvol, ellende, sport, geloof, muziek, religie, huidskleur, voorkeur en willekeur heen. Sinds enkele maanden, de facto sinds de komst van Garou in ons leven, ben ik schilderijen, beeldhouwwerken, foto's en collages gaan verzamelen van kunstenaars waarvan ik hiervóór, dus in de tijd vóór Garou, nog nooit had

gehoord. Naast de 'usual suspects' Dali, Picasso, Chagal, Warhol en Magritte, verdiepte ik mij in de werken van voor mij volslagen onbekende kunstenaars als Odile Redon, Victor Brauner, Hans Hofmann, Egon Schiele en Robert Rauschenberg. Om zo ver mogelijk aan de echte wereld te ontsnappen, zocht ik mijn weg vooral in de surrealistische en abstracte kunst.

En zo ging er, letterlijk en figuurlijk, een wereld voor mij open. In mijn strijd tegen de tijd vond ik mijn rust bij de onverstoerbare kunstenaar Garou die een trouwe partner werd in mijn zoektocht. Inmiddels ben ik duizenden kunstwerken rijker, maar de allermooiste armer.

's Ochtends cirkelde Garou rond mijn pantoffels en krulde hij zijn staart sierlijk om mijn blote wielerkuiten als ik in de keuken zijn voederbakje aanvulde. Als ik het kommetje van mijn handen langs zijn staart omhoog liet roetsjen, ging hij prompt op zijn zij liggen om eventjes, nooit te lang, op zijn buik geaaid te worden.

Daarna zette ik mij aan mijn bureau met een bak koffie. Ik liet mijn muis vrolijk dansen in één van de abstracte fantasiewerken van Joan Miro waarmee ik Garou vrij spel gaf om de bewegingen van de cursor op mijn beeldscherm met zijn voorpootjes te volgen. Daarna sprong hij elegant op mijn toetsenbord om er een heus gedicht te schrijven. Vervolgens nam hij languit plaats op de bezoekersstoel bij mijn bureau, uitgeteld als hij was van het bijstaan van zijn baasje. Als hem

dat te lang duurde, kwam hij tussen mijn laptop en mijn bureaulamp liggen. Het maakte niet uit dat het lampje constant aan en uit sprong.

Tijdens het avondeten klonk Garou op tafel waarmee hij dat specifieke verbod met handen en voeten trad hetgeen wij iedere avond met een glimlach toestonden. Kwam hij te dicht bij ons eten dan zetten we hem op de grond en ging hij behoedzaam op onderzoek uit.

Voor Garou was onze huiskamer als het sprookjesachtige paradijs van een schilderij van Remedios Varo. Garou stootte niets aan of om, krabde niet en was nooit lelijk. Garou was een en al schoonheid en sierlijkheid.

Remedios Varo - Cats Paradise

We keken TV en vermeden de talkshows met de behendigheid waarmee Garou de obstakels op het dressoir (het stapeltje tijdschriften, de houten fruitschaal, de te volle schaal met walnoten, de post, de iPad en de wirwar van kabeltjes rondom het oplaadpunt) vermeed. Garou zat op de poef tussen mijn voeten en scheen-

Robert Rauschenberg - Brace

benen en keek het voetballen, de koers of Netflix mee. Bij iedere vloek mijnerzijds spitste hij kort zijn oren. Meer niet. De vacht van Garou kleurde mee met het licht. Om de prachtige grijze kleuren van Garou te beschrijven, kom ik vreemd genoeg niet uit bij een werk van Mark Rothko maar bij de collages van Robert Rauschenberg. Ik zoom in op het werk 'Brace' uit 1962. Ergens in de veeg onder de sweepende honkbalspeler en ja! Dát was de blauwgrijzige kleur van onze Garou als hij in de zon op de poef lag te spinnen.

In de laatste nacht van Garou's veel te korte leven hoorde ik hem met veel bombarie in zijn kattenbak stoeien met het grint waaronder hij zijn ontlasting verstopte. Ik moest lachen en vocht tegen de tranen. Na drie maanden klonk dat geluid al even vertrouwd als de zware

ademhaling van de slapende Anita naast me in bed. Zij verleidde Garou naar de keuken met de nu al legendarische lokroep 'Garou... snoepie?!' met de stemhoogte van Maria Callas waarna Garou op zijn achterpootjes ging staan en met zijn voorpootjes Anita's vingers op de plaats hield om het kattensnoepje uit haar handen te eten. Even vertrouwd als hij in de vroege ochtend op ons bed sprong en zijn koppie zó dichtbij onze gezichten hield dat wij zijn snorharen voelden kietelen en wij de ademhaling door zijn neusje langs onze konen voelden glijden, precies zoals de boterzachte zomerwind je wangen kust tijdens een avondwandeling.

Garou maakte niet langer dan drie maanden en twee dagen deel uit van ons leven. Vanaf het moment dat we hem als kitten zagen, waren we verkocht. Garou maakte een even verpletterende indruk op me als het werk 'Not To Be Reproduced' van mijn favoriete schilder René Magritte waarbij de mens in de spiegel staart naar zijn eigen achterhoofd. Door Garou werd coronanieuws bijzaak. Door Garou werd het nieuws bepaald door Garou, ook als Garou niets deed. Zoals kunst nooit verveelt, verveelde ook Garou geen seconde. Alsof hij daadwerkelijk een kunstwerk wás, konden we urenlang naar hem kijken.

*Kunst vervangt niet. Kunst vult.
Kunst vervult. Kunst is.*

Garou begon maar eindigt nooit.
Omdat Garou is. Omdat onze Garou een meesterwerk is.

Garou is op donderdag 27 januari 2022 om 13:42 ingeslapen bij Stichting Zwerfkatten Rijnmond. Garou heeft ontstellend veel pech gehad.

Ons respect voor SZR - en voor Ineke Jochims in het bijzonder - is onuitsprekelijk groot. Garou heeft tot het laatst de waardigheid en respect gekregen die hij zo verdiende. Ons verdriet is even groot als onze dankbaarheid naar SZR. Zij gaven mij de gelegenheid om Garou tot het laatste moment van zijn leven persoonlijk bij te staan. Dank en respect voor de dierenarts wier rust en empathie van grote waarde voor mij waren.

Het respect en de zorg die deze stichting dag in dag uit toont voor de zwerfkatten verdient alle lof en brede ondersteuning vanuit de maatschappij.

Anita en ik zijn dankbaar dat we dit prachtige jonge kunstwerk een katwaardig leven hebben mogen geven voor een

veel te korte tijd. De wil van de natuur is echter onverbiddelijk. We hebben te respecteren dat de wetten van de realiteit snoeihard zijn. De tuinier plantte 100 bloemen waarvan er 99 tot volle bloei kwamen en eentje niet.

Dit is een ingekorte versie van de weblog van Marco Hendriks alias De Spookrijder. Het volledige artikel en het verhaal over zijn eerste ontmoeting met kleine Garou op: www.spookrijden.nu

advertenties

**Dierenkliniek
Den Otter**

De praktijk
bestaat dit jaar 34 jaar
en Katten en hun personeel
zijn van harte welkom.

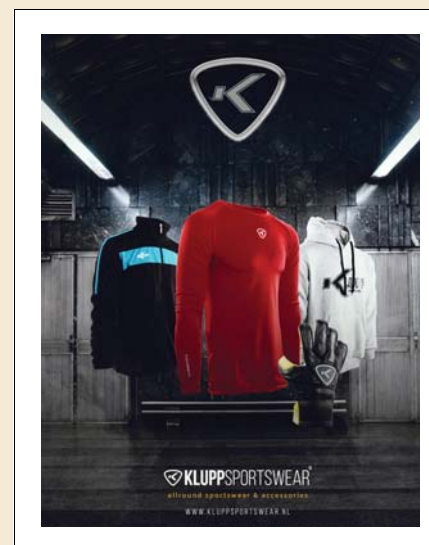
Dorpsdijk 16 3161 KE Rhoon
www.dierenkliniekdenotter.nl
010-5067150

Meesterlijk
Stofferen

NIEUW LEVEN VOOR VINTAGE

WWW.MEESTERLIJKSTOFFEREN.NL
ROTTERDAM
06-18 63 13 43

KLUPPSPORTSWEAR
allround sportswear & accessoires
WWW.KLUPPSPORTSWEAR.NL

EEN GEZONDE START VOOR JOUW KITTEN

Een fijn thuis is enorm belangrijk voor jouw kitten. Daarnaast heeft jouw kitten ook specifieke voedingsbehoeften. ROYAL CANIN® heeft gezonde voedingen ontwikkeld die de groei en ontwikkeling bevorderen. Welke kattenvoeding het beste bij jouw kitten past, wordt mede bepaald door zijn leeftijd en kenmerken.

ROYAL CANIN® steunt het goede werk van Stichting Zwerfkatten Rijnmond en samen zorgen we voor een gezonde start van jouw kitten.

UITZONDERLIJK IN ELK DETAIL

Het (nu weer) luxe leventje van Flaco

Flaco verscheen ergens in 2019. Hij kwam op etenstijd met de andere zwervers mee. At wat hij te pakken kon krijgen en verdween dan weer. Waarschijnlijk groeide hij op, op de camping naast onze tuin. Daar kwamen wel meer zwervers vandaan die er in de herfst aan hun lot werden overgelaten.

Flaco was bang, heel bang. Absoluut niet te benaderen. Probeerde je het toch dan sloeg en beet hij naar je en blies daarbij vervaarlijk. We hebben heel wat katten gehad, maar deze was anders... Omdat hij wel dagelijks verscheen, bleven we proberen hem toch wat socialer te krijgen. Met weinig succes. We noemden hem El Flaco (Spaans voor de magere) vanwege zijn armzalige postuur. Langzaam aan veranderde hij echter in El Gordo (de dikke). Lange tijd kon Flaco onze toenadering niet waarderen. We hebben, om te voorkomen dat hij nakomelingen zou verwekken, contact gezocht met Stichting Zwerfkatten Rijnmond, om te kijken of zij hem konden vangen... met de vangkooi lukte dat gelukkig. Flaco werd gecastreerd en kreeg gelijk een APK-keuring. Toen hij terug was, ging hij er als een haas vandoor. Maar het eten dat hij altijd kreeg, was toch te verleidelijk.

Met heel veel geduld konden we hem toch benaderen, al haalde hij nogal

eens uit... We maakten een schuilplaats voor hem in een hok en een oud dekbed werd gedoneerd voor de stoffering. Deze 'CatCave' werd door Flaco in gebruik genomen. Hij sliep er in koude nachten. Vorige zomer ging Flaco toch wat vaker bij ons op bezoek. Hij kwam zelfs het huis in als we tv keken. Zo heeft hij naast het voetbal ook de Tour de France gevolgd. Hij laat zich inmiddels zelfs aanhalen. Wat hij echter niet wil, is dat de deur dicht gaat. Dan is het paniek! Dus in het najaar ging de deur gewoon dicht.

Een tijdje terug kwam zijn rustige leventje toch in gevaar. Vlak na zijn castratie verscheen er ineens een andere kater, die ook graag mee wilde eten... Flaco stond dat argwanend toe. De nieuwe kater, die we Midas noemden, was ook heel mager en nog enigszins timide. Maar dat veranderde rap toen hij beter gevoed was. Wij dachten: "misschien kunnen ze met elkaar op-

schieten en dan is Flaco niet meer zo alleen"... Daarom Zwerfkatten Rijnmond gebeld. Zij hebben Midas gevangen en ook gecastreerd. Midas wilde echter helemaal niet delen met Flaco. Hij vloog hem aan als hij hem zag en dan werd er gekrijst en vlogen de stukken haar in het rond. De maat was vol toen Midas Flaco aanvloog en ze al vechtend in de sloot belandden. Flaco trok zich terug en zat bang achterin de tuin. We hebben de stichting opnieuw gebeld en om raad gevraagd. Zij hebben toen Midas opgehaald en een andere plek voor hem gezocht.

Flaco slijt zijn luxe leventje nu weer als vanouds bij ons. Hij begroet ons enthousiast bij het ontbijt en er worden zelfs kopjes gegeven. Maar Flaco blijft Flaco... bang van zijn eigen schaduw, al hij heeft nu wel de rust gevonden om te genieten van de grote tuin, zijn kattenhuis en zijn personeel.

Rob van der Gaag

Adriana van Toor

Najaar 2021 kwam voor de tweede keer het verzoek of er een moeilijk socialiseerbaar kitten een plaatsje kon krijgen bij ons in de tuin. In tegenstelling tot de eerste keer kon dit beestje niet meteen losgelaten worden maar zou het eerst een tweetal weken in een bench gehuisvest worden.

Eerst nog wat over de eerste 'asociale' kattenpuber die bij ons werd losgelaten. Zijn eerste ervaring met onze tuin was voor hem geen groot plezier. Toen de draagkorf geopend werd, nam hij een sprint, vloog in een bocht het bruggetje over de vijver op en dacht zich tussen het groen van de waterlelie te verbergen. Dat leverde natuurlijk een onverwacht nat pak op. Toch knap hoe hij vanuit dat diepe deel van de vijver in één sprong weer op het brugje wist te komen. Dat was de voorlaatste keer dat ik hem zag. De laatste keer was toen hij samen met zijn moeder tussen mijn benen door uit de openstaande tuinkas vluchtte. De buren daarentegen zien hem dagelijks, als hij zijn brokjes en vleesje komt halen. Dit 'asociale' katje slaapt inmiddels bij een van de buurmeisjes op het bed en heeft de naam Punkie ontvangen.

Terug naar katten twee. Eerst kregen we de bench geleverd: ingericht met een kattenbak, voer- en waterbakje, slaapdoos en niet te vergeten een katten-

speeltje. Daarna kwam ze zelf: met een sprint uit de draagkorf tegen de traliewand op om vervolgens ondersteboven aan de bovenkant van de kooi te gaan hangen. Toevallig hadden we het pas over Bassie en Adriaan gehad en haar acrobatische toeren stuurden mij bij haar naamgeving: Adriana van Toor.

Zo gauw een van de wezens - genaamd mens - zich in haar omgeving ophield, rende ze weer tegen de wanden op en begon ze te brommen en te blazen. Aangezien het de bedoeling was dat ze in onze tuin haar vaste woon- en verblijfplaats zou vinden, waren wij van mening dat ze toch aan onze aanwezigheid moest wennen. Dus begonnen we met een vaste routine. 's Ochtends verschoonde ik eerst haar wc, waarna ik de brokjes aanvulde en haar kattenmelk voorschotelde. Natuurlijk trok ze zich dan in de verste hoek van de kooi terug. Pas als ik me terugtrok, durfde ze een eerste lik van het melkje te nemen. Dat beviel zo goed dat ze het achter elkaar opsloberde. De volgende dagen bleef ik echter vlak naast haar hok zitten, met mijn ogen

neergeslagen zodat ze zich niet bekeken voelde. En zowaar, met frisse tegenzin sloop Adriaantje richting het verlokkelijke schoteltje.

Ze kreeg steeds meer lef en kwam zelfs als ik mijn vingers tussen de tralies wrong. Maar telkens als ik haar probeerde aan te halen, schoof ze weer net buiten bereik. Mijn vrouw Marja had daarentegen meer succes. Ik snap nu des te meer het spreekwoord 'liefde gaat door de maag'. Marja voerde kleine stukjes van een kattensnoepje. En met haar mooie, dunne polsen kon zij haar handen tussen de tralies door krijgen. Al gauw werden de stukjes uit haar handen gegeten. Vervolgens kon Marja haar achter de oren krauwen, wat na de eerste afwerende bewegingen al gauw een tevreden gespin opleverde. Stukje bij beetje werd Adriaantje wat minder bevreesd van ons.

Ik probeerde Marja's succes natuurlijk te imiteren. Ik deed dat door stukjes makreel en stukjes kip te voeren. En met zo veel succes dat ze de stukjes van mijn twee vingers - die ik tussen de tralies

doorkreeg - afpakte en ze later zelfs aflikte. Maar ze liet zich niet door mijn vingers aanhalen. Toen na de eerste week onze zoon met kleindochters langs kwam, bleek Adriaantje al gauw aan hen te wennen. Door dat hoopvolle gebeuren kregen we het idee dat we haar misschien toch ook binnenshuis konden laten wennen. Met bench en al hebben we haar naar binnen gedragen, de verwachte paniek bleef uit.

Zo kon ze de hele dag mee in onze routine en ervaren dat we geen bedreiging vormden. Ze begon zo te wennen dat ze ging spinnen als ze onze aandacht kreeg. Al bleef ze daarbij wat minder toeschietelijk als ik met mijn grote lijf in de buurt kwam. Om haar toch wat lichaamsbeweging te geven hadden we een kurk aan een touwtje in de kooi gehangen. Dansend op haar achterpoten ging ze het te lijf; zelfs ondersteboven hangend aan de bovenkant van de kooi trachtte ze de kurk mores te leren. Deze ontwikkelingen deden ons besluiten om haar nu toch maar uit de bench te laten. Die lieten we nog wel even staan voor haar als veilige plek.

Het grote uur was aangebroken, we openden het luik. Mijn verwachting was dat ze heel aarzelend naar buiten zou gaan. Nou, integendeel. Als een wervelwind stormde ze naar buiten. De orkaan was pas na een uur of drie uitgewoed. Wat kan dat beestje rennen: *Roffel de roffel, roffel de roffel* sloegen de kattenspootjes in hoog tempo tegen de parketvloer. Na een half uurtje kwam er toch

wat ademnood. Zoals Marja opmerkte: "Dat is toch de eerste keer dat ik een kat zie hijgen als een hond, met de tong uit de bek", en we hebben in ons leven toch heel wat katten gehad. Op adem gekomen ging Adriana weer aan de ren. Maar langzamerhand kwam er toch ook wat belangstelling voor andere items in de kamer, natuurlijk eerst mijnheer Kurk die een aframmeling kreeg.

Toen ze eenmaal tot rust kwam, was dat onder mijn stoel. Eerst dacht ik dat zulks uit liefde was, maar later besepte ik dat ze zo het minst last had van mijn bedreigende aanwezigheid. Overigens had ze nog geen poging gedaan om hogerop te komen. Pas aan het eind van de avond toonde ze wat belangstelling voor het niveau van de bankzitting, en wel voor het schapenvachtje in de hoek. Nu was dat het slachtoffer van een aframmeling. Het ding vastklemmend tussen haar klauwende voorpoten schopte ze er met haar achterpoten verwoed tegenaan.

Het vachtje is inmiddels een van haar favoriete slaapplekken. Er zijn hoopvolle ontwikkelingen, Adriana komt nu regelmatig op de bank met Marja's hand spelen. Na met scherpe tandjes de nodige krassen aangebracht te hebben (maar met ingetrokken nageltjes), laat zij zich na verloop van tijd aanhalen en valt spinnend in slaap. Ze komt uit eigener beweging ook bij Marja op schoot zitten. Die eer is mij nog niet te beurt gevallen. Wel kan ik haar, bij voorzichtige benadering, toch aanhalen. Wat in het ene geval leidt

tot een verwoede aanval op mijn hand en de andere keer tot een wellustig uitrekenen en gegeeuw, maar altijd tot veel kattengespin. Ook hoopvol is dat ze nog niet in de gordijnen heeft gehangen. De vaas met bloemen moet echter wel in veiligheid gebracht worden. Slechts één plant heeft ze de vloer laten opzoeken. Kortom, weinig schade.

Hoewel ze nog steeds erg voorzichtig blijft, lijkt het er toch op dat we dit katje langzamerhand veranderen in een huispoes. Benieuwd hoe het over een paar weken zal gaan, wanneer ze de tuin mag ontdekken. We wachten hoopvol af. Hoewel we na 45 jaar poezengeluk (voor mij zelfs 59 jaar) besloten hadden geen handenbindertje meer in huis te halen, hebben we straks toch weer een geliefde medebewoner erbij.

Nu maar hopen dat ze ook aan de vakantieverzorging wil wennen. **Rob van der Wal**

Katten tellen in Capelle

Na een melding begin december van een groep zwerfkatten die wel een beetje erg groot begon te worden, gingen mijn collega en ik poolshoogte nemen op de Bermweg in Capelle aan den IJssel. door Joost van der Meer

Het ging om een huis met een grote binnenplaats die wordt begrensd door de ringvaart. Met achterin de tuin een oude, openstaande en verlaten kas. Het huis wordt bewoond door arbeidsmigranten die overdag niet aanwezig zijn maar aan het eind van de dag en 's avonds wel. De aanwezigheid van de katten vonden ze gezellig. Niet geheel tegen de zin van de katten werden zij gevoerd met grote bakken brokjes. Voor een zwerfkateen prachtige locatie...

Bij aankomst konden we via een open garagedeur naar de achterkant van het huis. Bij nadere inspectie troffen we niet veel katten aan maar wel de resten van hun aanwezigheid zoals leeggegeten bakken. Maar toen een daar aanwezige vrouw begreep waar we voor kwamen, pakte ze een pak brokjes en gooide een bak vol. Van alle kanten kwamen ze aangerend en in

een mum van tijd stond de kas vol met poezenvolk dat zich te goed deed aan de lekkernijen. Jonge poezen, halfwassen en ook oudere katten. Op het eerste gezicht leek het om drie generaties te gaan die daar in een groep huisden.

We hebben geprobeerd het aantal te tellen, maar als er meer dan vijf katten door elkaar heen lopen, wordt het voor mij al gauw lastig om ze uit elkaar te houden en wordt het tellen drie, vier, vijf, veel!

We kwamen tot de conclusie dat het er minstens 10 waren. Genoeg om een serieuze vangactie voor te organiseren.

De maandag daarop vertrokken collega Jaap, stagiaire Gaya en ik met twee busjes vol vangkooien en lokvoer naar Capelle in de hoop met zo veel mogelijk katten terug te komen. Bij aankomst 's morgens troffen we er helaas niet veel aan en ook op onze brokjes

werd niet zo enthousiast gereageerd als de week ervoor. Blijkbaar hadden de dames en heren genoeg gegeten en hadden ze belangrijker zaken aan het hoofd dan in onze kooien lopen. Wel liepen er een paar katten rond die in het geheel niet schuw waren en zelfs kopjes kwamen geven. We hebben een flink aantal vangkooien geïnstalleerd in de tuin en kas en hebben ons toen discreet teruggetrokken in de hoop dat nieuwsgierigheid en eetlust de katten zou lokken. Na een uur hadden we er twee te pakken en toen we rond het middaguur terug naar de opvang reden, hadden we acht katten bij ons. Toch geen slecht resultaat.

In de kooien die we achterlieten zijn er in de loop van de week nog een paar gevangen, waarmee het totaal aantal katten op 11 uitkwam, 6 poezen en 5 katers! Plus de kat van de burens die er ook ingelopen was maar die hebben

we natuurlijk weer gauw teruggebracht! In de opvang zijn alle katten door de dierenarts onderzocht en 'geholpen' zodat we van deze groep geen verder nageslacht hoeven te verwachten.

Ook kregen de katten een uitvoerige gezondheidscheck. Na behandeling is een flink aantal van hen geplaatst als

thuiskat bij mensen met een tuin. Drie verwilderde, schuwe katten zijn uiteindelijk teruggezet in hun vertrouwde omgeving op de Bermweg.

Een van dit drietal is wel wat langer gebleven omdat hij een ontstoken hoektand had die er bij een dierenkliniek is uitgehaald. Met een antibiotica

kuurtje is hij verder hersteld bij ons in de kattenopvang en uiteindelijk ook teruggezet bij de andere twee.

Al met al een grote actie waarmee we een aantal zwervers aan een fijn huis hebben kunnen helpen en verdere groei van deze groep hebben kunnen voorkomen.

En dat is waar we het voor doen!

advertenties

Dierenkliniek D.C.I. van der Star

Charlois:
Wolphaertsbocht 43-45
010-4954768

Lombardijen:
La Fontainestraat 5
010-2910060

**klantgericht
zonder pöespas**

La Focaccia

RISTORANTE LA FOCACCIA

Hollandsch Diep 2a
2904 ER Capelle a/d IJssel

010-4581427

info@lafocacciaristorante.nl

lafocacciarotterdam

KOOS

VAN TECHNIEKER
LEEUVEN PIANO

Sonoystraat 6a
3039 ZT Rotterdam
010-4675559
06-51728151
koosvanleeuwen@planet.nl

stemmen
onderhoud
repareren
reviseren
taxeren
in- verkoopbemiddeling

Eens in de zoveel tijd komt er een kat op ons pad, die we ons nog lang zullen heugen. Zo ook Max: een kat met een grote okselwond. Zwervend aangetroffen, geen chip, eigenaar niet traceerbaar. Het zag er niet al te best voor hem uit... *door Nadia Haïfi*

In de opvang werd de ernst van de situatie pas echt duidelijk: de arme kat had zijn poot door zijn halsband gewurmd en kennelijk lange tijd zo rondgelopen. Hechten was geen optie, daar was de wond te groot voor. Ook een huidtransplantatie bood geen uitkomst. Het katje werd geschat op zo'n 1,5 jaar en was in goede conditie. We hielden ruggespraak met een zeer ervaren dierenarts, met wie we regelmatig samenwerken: Leen den Otter, dierenarts in Rhoon. Zijn conclusie: de wond kon wel genezen, maar de kat had langere tijd intensieve medische zorg nodig. Hoe moesten we dit organiseren?

Pootje omhoog

Al snel bood dierenarts den Otter aan de medische zorg op zich te nemen.

Maximale behandeling voor Max

Geweldig! Zo verhuisde de kat van onze opvang naar de dierenkliniek in Rhoon, waar hij werd vernoemd naar de succesvolle Formule 1 rijder Max Verstappen. Assistentes Relinde Hartensveld en Nicole Veringmeier waren gelijk verkocht. “Max is zooo gek op mensen, je snapt niet hoe hij op straat is beland”, vertelt Nicole. “Gelukkig was hij ook gelijk vriendjes met onze praktijkhond Cooper”. Relinde vult aan: “Hij doorstaat alle behandelingen heel goed. Moet je je voorstellen: minimaal drie keer per dag de wond uitspoelen... Hij gaat bij wijze van spreken al met zijn pootje omhoog liggen als je hem op de behandeltafel zet.”

Nog niet genezen

Gedurende de drie maanden in de opname hebben er twee wondherstellende operaties plaatsgevonden. De wond was nog niet geheel genezen, maar het werd tijd voor een thuis voor Max. In de kliniek was hij 's nachts alleen en kreeg hij in de weekends minder aandacht. Dierenarts Krista Dronkert, die ook bij dierenkliniek Den Otter werkt, tipte een bevriend stel. Kasper Snijder: “Onze vorige kat is vorig jaar overleden. Zelfde model, volstrekt ander karakter”.

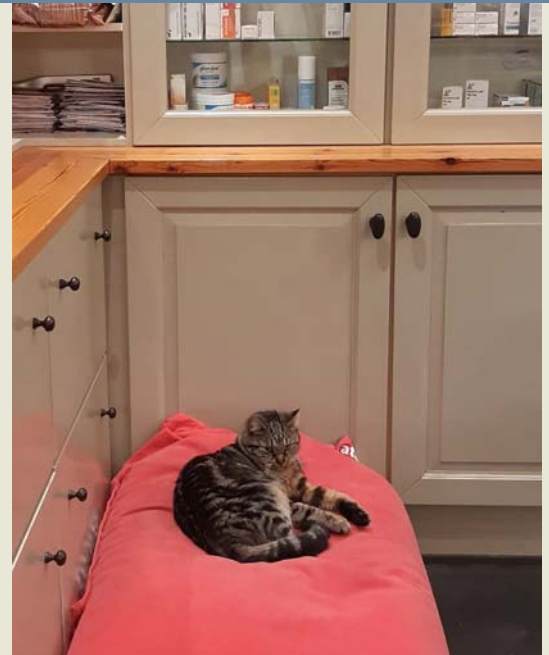
Max kreeg de nieuwe naam Marvin. Kasper verbaast zich over de capriolen die hij uithaalt. “Je zou verwachten

dat hij last heeft van die wond, maar het hindert hem totaal niet!” Toch heeft Marvin, naast de wondverzorging thuis, nog verdere behandeling nodig. Dus komt hij weer regelmatig in Rhoon, waar de assistentes hem enthousiast verwelkomen. Inderdaad ligt Marvin geduldig op zijn zij terwijl zijn wond opnieuw schoongemaakt wordt, waarna het insmeren met speciale, antibacteriële zalf met honing volgt.

Leuk beestje

Hoe lang het volledig herstel nog gaat duren, is moeilijk te zeggen. Maar Leen den Otter is overtuigd: “Het komt goed, al het is een kwestie van lange adem. Voor ons is het nog Max. Max van maximale behandeling... ons sponsorproject”, lacht hij. “Leuk beestje, schitterend”. Het mag duidelijk zijn: iedereen is dol op deze zachtaardige lieverd. Na nog een paar extra knuffels, wat lekkere snoepjes en een laatste aai, is het weer tijd om naar huis te gaan. Een betere zorg kan een voor malige, onfortuinlijke zwerver zich niet wensen. Deze kat gaat een gouden toekomst tegemoet.

Stichting Zwerfkatten Rijnmond is Leen den Otter, zijn assistentes en alle andere betrokkenen erg erkentelijk voor deze tomeloze inzet! Heel hartelijk bedankt hiervoor!

Linksboven: Dierenarts Leen den Otter tijdens een van de vele behandelingen van de okselwond. Boven: Max verbleef drie maanden in de praktijk. Links: Nicole en Relinde assisteren bij het schoonmaken van de wond, Max laat het gewillig toe. Onder: Max heeft intussen een welkom plekje gevonden bij Kasper en Annegreeth. Max heet nu Marvin en mag na het schoonmaken en behandelen weer lekker terug naar huis.

Gastheer op schoot

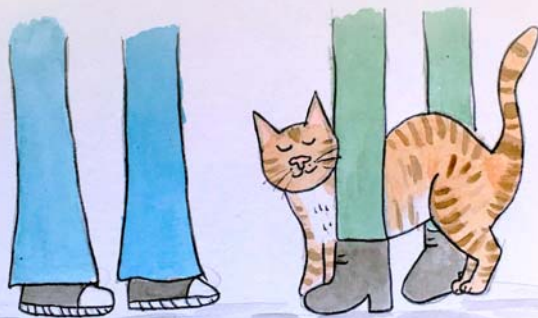
*Een verlegen type is onze kat beslist niet,
hij loopt direct af op iedereen die hij ziet.
Voor hem is bezoek dan ook echt een feest,
kan niet wachten tot hij bij een ieder langs is geweest.*

*Komt er iemand binnen dan is hij er als de kippen bij,
'Wat leuk dat je er bent, kom je speciaal voor mij?'
Nog voor de koffie zit hij al op schoot,
zijn kop aanbiedend met een flinke stoot.*

*Stop je ook maar heel even met aaien,
dan weet zijn lieve blik je gelijk weer te paaien.
Hij zorgt er voor dat iedereen van hem geniet,
niemand die ooit zonder zijn aandacht het huis verliet.*

*Als een goede gastheer loopt hij tussen de gasten heen en weer
en zeg nu zelf, koffie met een kroel, wat wil een mens nog meer!*

Anja Oosterom

Illustratie: Sharon Rook

Vriendjes vertrouwen

Ik voer altijd de egels en ineens komt er elke avond een poes in de tuin. Hij komt wel dichterbij, maar is heel angstig en hij blaast als een wilde kat. Ik word bijna bang van hem. Ik roep: "Vriendje, heb je ook honger?" De volgende dag zet ik een bakje poezeneten onder de heg en als ik wegloop, gaat hij eten.

Na een paar weken zo gevoerd te hebben, zit Vriendje als een standbeeld rond half zes in de tuin. Zodra ik de deur open doe, rent hij weg onder de heg. Ik ga, rustig tegen hem pratend, weer naar binnen. Hij eet alles op en rent weer weg. Hij wil nog geen echte vriendjes worden, geloof ik. Ik zet een mand met een handdoek onder de heg en vertel hem dat hij ook bij ons mag slapen. Arm beest, het is koud buiten. Hij is echt knap om te zien, maar zo bang! Met liefde en geduld gelooft hij misschien straks in mij...

Het is veel langer licht. Vriendje zit al te wachten. Met liefde vul ik buiten zijn bakje en zeg: "Kom maar lekker eten". Na het eten kijkt hij even achterom alsof hij 'bedankt' wil zeggen. Opnieuw nodig ik hem uit om warm binnen te slapen, hij loopt met zijn staart omhoog en omkijkend weg onder de heg. Na een paar maanden komt Vriendje naar mij toe, weliswaar op afstand maar hij luistert naar me als ik tegen hem praat. Wat een vertrouwen, wat een cadeautje.

In het voorjaar komt er nog een kat bij; 'Neussie'. Ze zijn geen vrienden maar ze gedogen elkaar. Ik geef ze allebei op een eigen plek eten. Tot er een meeuw komt en het eten pikt van de poezen. Groot als die is, gaan ze voor hem opzij. Koos de meeuw lust poezenbrokjes! Zalmsmaak

**Vriendschap is bijzonder...
Vrienden is een mooi woord...
Vrienden zijn belangrijk!**

ook graag geaaid. Dus we hebben samen net tussen de buien door gekroeld. We hebben een poezenmand gekocht voor Vriendje, een snoepje erin gelegd en hopen dat hij erin wil slapen. Nu slaapt hij daar 's nachts lekker warm op een vachtje uit de wind en de regen. Ik zie hem wakker worden. Al rekkend en strekkend met poezenyoga komt hij uit zijn mandje.

weliswaar! Het merelpaartje voert hun kinderen ook met onze poezenbrokjes en het eten vliegt er doorheen. Iedereen tevreden, te horen aan alle tjlpende vogels en knorrende poezen.

Op een dag gebeurt het ongelooflijke: ik zit rustig in de tuinstoel en praat zoals gewoonlijk tegen Vriendje. Hij komt naar me toe en geeft me een kopje! Geduld wordt beloond: Vriendje begint ons te vertrouwen. Neussie zit vaak bij me en ligt naast ons in de zon. Op een dag jaagt Vriendje Neussie op een niet mis te verstane manier uit onze tuin. Neussie komt nooit meer terug.

Vriendje wordt steeds liever en zoekt ons meer op. Wil heel graag geaaid worden en geeft koppies. Loopt achter me aan door de tuin. Ligt aan onze voeten en zit heerlijk te spinnen. In vrijheid wandelt hij onze tuin in en uit.

Geeft zelfs de visite kopjes. Zouden zijn baasjes hem echt niet missen? Op een middag, als ik zit te lezen in de tuinstoel, springt Vriendje ineens op mijn schoot en blijft een half uur zitten spinnen! Wie had dat gedacht: van een blazende, boze kat naar een schootkroelkat! De tranen lopen over mijn wangen, wat een liefde en vertrouwen. Vriendje slaapt nu in de tuinstoel, inmiddels bekleed met een lekkere deken. Na veel onderzoek van zijn kant, kijkend naar vluchtwegen, heeft hij besloten om zijn kleine koppie hier te ruste te leggen. Slaap lekker Vriendje. Elke ochtend zit hij weer op de deurmat. Hij komt af en toe ook binnen maar rent dan weer hard naar buiten!

Dierendag! Zwerver Vriendje heeft vandaag, net als op alle andere dagen sinds vorig jaar oktober, eten en drinken gehad. Tegenwoordig wordt hij

Omdat wij ons zorgen maken om het welzijn van ons Vriendje hebben we Stichting Zwervkatten Rijnmond gebeld. Met geduld en respect (en een heerlijke plak mortadella) is het gelukt hem te lokken en een lieve vrijwilliger heeft ons Vriendje opgehaald. Na een paar dagen is hij alweer terug. Vriendje is gecastreerd, gechipt, ontwormd, ontvlood en ingeënt. Hij is gelukkig niet boos op ons en komt gelijk koppies geven. Daarna gaat hij op zijn bekende zwerverspad weer naar buiten. Hij is een stuk rustiger en zijn poezenstem klinkt heel anders, zachter!

Vriendje is een mooie kat en wij hebben echte vriendschap met elkaar gesloten. Ik ben zijn verzorger/pleegmoeder, niet zijn eigenaar want een huiskat zal hij niet worden; hij is graag op stap. We hebben het beste met Vriendje voor en zolang wij kunnen, zullen wij voor hem zorgen. **Ansje Opmeer**

De 'Aldi-tas' katjes opvangen? Tuurlijk wel!

Het was de eerste 'OK dag' na mijn weekje vrij. We werden gebeld dat er twee schuwe kittens gebracht zouden worden door Dierenambulance Rotterdam (DAR). Ze waren gevonden in een stevige, plastic tas van de Aldi en achtergelaten op een bankje aan de Kerkwerfesingel in Rotterdam Zuid... *door Lindy Poots*

Eenmaal bij de dierenarts werd duidelijk dat ze mogelijk schimmel hadden. Er werden wat haren afgenomen en opgestuurd. Uitslag: positief op huidschimmel... Omdat Mark en ik geen eigen katten hebben, kunnen wij dit soort katjes opvangen, anders zouden ze andere katten kunnen besmetten en dat wil je niet! Behandelen tegen schimmel is heel intensief, want je moet twee keer per week de katjes wassen en ook nog eens de omgeving helemaal ontsmetten. De katjes kregen ook nog een oraal middel tegen schimmel. Ik vond het wel spannend of ze het zouden redden, want ze waren ook nog eens graatmager en veel te klein voor hun leeftijd.

Na zes weken intensieve behandeling waren gelukkig de eerste nieuwe haartjes te zien. Dat was een goed teken! Maar we moesten nog wel even doorbehandelen. Ik zeg trouwens wel 'we',

maar Mark was de 'Wasman', zodat de katjes mij in ieder geval nog wel konden vertrouwen.

We hoopten dat de volgende schimmelttest negatief was, want dit is natuurlijk niet bevorderlijk voor de socialisatie. De kleinste hadden we Toby genoemd. Zij werd het snelst aanhankelijk... alleen de grootste, het zwart-witte katertje, gaf zich niet zo snel gewonnen. Die keek voornamelijk zeer chagrijnig en was alleen maar gek op zijn speeltje, een kwast. Daarom hadden we hem Pablo (Picasso) genoemd. Maar soms keek hij je aan en stond al klaar om je een mep te geven! Dan leek hij op Pablo Escobar.

Uiteindelijk is het gelukkig met heel veel geduld allemaal goed gekomen. Ze mochten ook lekker los door het huis lopen. Ze volgden ons overal waar we maar heen gingen en waren onafscheidelijk. Ze zijn uiteindelijk na ruim twee maanden geplaatst bij een heel leuk en rustig gezin, waar ze lekker zichzelf mogen zijn. Nu heten ze Karel en Marie en het nieuwe personeel is superblij met ze. Wij zijn ook heel blij, maar hadden wel even last van het 'empty nest syndroom' hoor. Dat gaat wel weer over door nieuwe katjes die ook weer de nodige zorg nodig hebben.

foto: Francine Wolters

🐾 Marie en Karel

advertenties

benhousing

De tofste woningen van Rotterdam!

W. VAN ARKEL
TUINVERZORGING

TUINONTWERP, AANLEG
EN ONDERHOUD VOOR
PARTICULIER EN BEDRIJF

078 - 677 14 32 • www.arkeltuinverzorging.nl

ROVASTA

Kwaliteitsproducten
in roestvrijstaal

Koos

Koos liet overduidelijk merken dat hij er was. We hoorden hem al van een afstand onafgebroken om aandacht miauwen. Alsof hij wilde zeggen: "Hier moet je zijn, neem me mee, alsjeblieft!". Niet dat hij het slecht naar zijn zin had bij Stichting Zwerfkatten Rijnmond, integendeel. Die fantastische dierenvrienden daar hadden Koos al leren kennen als een echte knuffelkat. En hij zag er na een week of vijf professionele opvang weer *pico bello* verzorgd en wel doorvoed uit.

Toen het deurtje van zijn hok open ging werd Koos nog enthousiaster. Hij begroette ons met een reeks stevige kopjes en zette het gesprek ondertussen

gewoon voort. Het was meteen duidelijk: deze kater ging het worden. Een half jaar nadat Sam (18) en Saar (18) ons kort na elkaar waren ontvallen, kregen we een nieuwe huisgenoot.

Koos, veel zwart met een beetje wit, is waarschijnlijk een jaar of twee. Hij werd 'onbeheerd' aangetroffen in de regio Rotterdam en bleek niet gechipt. Bewoners van de bewuste buurt zagen hem al een aantal weken rondlopen en niemand wist waar hij thuishoorde. Waarschijnlijk achtergelaten bij een verhuizing was de theorie. Als dat waar is: hoe kun je zoiets doen...?

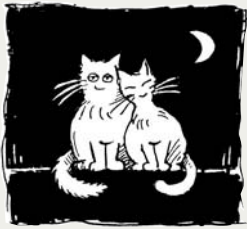
Na een uitgebreid gesprek met Ineke en enkele formaliteiten mocht Koos met ons mee. Ben lokte hem geroutineerd onze meegebrachte reismand in. In de auto produceerde Koos nog maar af en toe een mauwtje. Hij leek rustig af te wachten wat er nu weer ging gebeuren. Eenmaal in ons huis was hij nieuwsgierig uiteraard, maar helemaal niet gespannen. De meegekregen kartonnen krabmat deed meteen goede diensten. Het werd Koos' uitvalsbasis. Hij gebruikte het ding gelukkig vanaf het begin waarvoor het bedoeld was. Maar hij gaat er ook op liggen om alles wat er in huis gebeurt in de gaten te houden. Of gewoon om even een dutje te doen.

Hij was snel bij ons gewend. Koos is een ongelooflijk lieve, aanhankelijke, grappige en speelse kat. Vol energie ook. Koos kan langdurig genieten van allerlei spelletjes die je met hem speelt. Hij spurt als een dolle achter kleine rubberen balletjes, propjes (en snoepjes) aan, jongleert

ermee en maakt ongekennde luchtsprongen, soms met vier pootjes tegelijk. Ook jaagt hij graag achter alles aan wat aan een touwtje vastzit en je hem als prooi c.q. speeltje voorhoudt. Is Koos daar moe van, dan kiest hij een plek om eens uitgebreid uit te rusten. Dat kan zijn krabmat zijn, een eetkamerstoel, een huiskamer stoel of de bank. Of dat zachte dikke kleed in de woonkamer natuurlijk. Of een mand van onze vorige katten. Keuze genoeg en een favoriete plek lijkt hij (nog) niet te hebben.

Voor zover je dat van een kat kunt zeggen, gehoorzaamt Koos heel goed. Hij reageert direct op vermanende stemverheffing en dringt dan ook niet meer aan. Het is hem één keer gelukt een ons boterhamworst te kapen; Koos weet nu dat hij niet op de tafel mag springen. En doet dat ook niet meer (in onze aanwezigheid althans...). Wel laat hij ons duidelijk weten dat het etenstijd is... voor hem. Koos is een echte knuffelaar. Hij laat zich graag uitgebreid aaien en springt regelmatig bij ons op schoot. Hij doet dan vervolgens iets wat lijkt op een omhelzing; hij legt zijn voorpoten over je schouders en zijn kop tegen de zijkant van je hoofd. Als het Koos bevalt kan dat minuten duren...

Het mag duidelijk zijn dat wij Koos voor geen goud meer willen missen. Met dank aan alle geweldige medewerkers/vrijwilligers van Zwerfkatten Rijnmond. Uiteraard zijn wij meteen donateur geworden. Beste mensen, jullie doen prachtig werk, dank daarvoor! **Marijke en Ad**

Stichting Zwerfkatten Rijnmond zet zich in voor de zwerfkatten in de regio en houdt de populatie beheersbaar in het belang van het dierenwelzijn en de volksgezondheid. Wij werken volgens de TNRC-methode (Trap-Neuter-Return-Care): zwerfkatten worden gevangen, nagekeken en geneutraliseerd, ontwormd, ontvlood, ingeënt en vervolgens weer teruggeplaatst. Jonge zwerfkattjes worden gesocialiseerd en krijgen een nieuw bestaan als huiskat. Met deze werkwijze kunnen wij effectief overlast voorkomen en wordt het welzijn van zwerfkatten bevorderd.

Professionele organisatie

Katten kunnen om verschillende redenen op straat belanden en een groep zwerfkatten kan zich in korte tijd uitbreiden. Een kat is namelijk al vanaf 6 maanden vruchtbaar en een poes krijgt meestal meerdere nestjes per jaar.

Inmiddels hebben we - sinds de oprichting van de stichting in 2003 - ruim 27.000 zwerfkatten opgevangen en zijn we uitgegroeid tot één van de grootste organisaties in Nederland voor het welzijn van de zwerfkatten.

Onze basis is de professionele zwerfkattenopvang in Rotterdam, mogelijk gemaakt dankzij fondsen, sponsors, ondersteuners, donateurs en giften, en ons werkterrein omvat een uitgestrekt gebied dat zich grotendeels bevindt in Zuid-Holland Zuid.

Steun de zwerfkatten

De stichting is voor inkomsten voornamelijk afhankelijk van giften en schenkingen. U kunt ons werk steunen door donateur te worden. Vanaf minimaal €20,- per jaar bent u donateur en ontvangt u tweemaal per jaar ons donateursblad Omzwingen.

U kunt uw donatie overmaken op:

NL82 ABNA 0428 5575 97 ten name van Stichting Zwerfkatten Rijnmond in Rotterdam onder vermelding van: 'donateur', uw huisnummer en postcode. Natuurlijk kunt u ons ook steunen met een eenmalige gift onder vermelding van 'eenmalige gift'. Meer informatie en een aanmeldformulier vindt u op onze website. Stichting Zwerfkatten Rijnmond heeft de ANBI status. Fiscaal voordelig schenken is mogelijk en een nalatenschap wordt niet belast.

*Gaat u verhuizen?
Vergeet niet uw
nieuwe adres aan ons
door te geven, zodat u
Omzwingen kunt
blijven ontvangen.*

Stichting Zwerfkatten Rijnmond is aangemerkt als Algemeen Nut Beogende Instelling door de Belastingdienst. Hierdoor hoeven wij geen belasting te betalen over nalatenschappen. Schenkingen en donaties zijn mogelijk voordelig voor u omdat ze aftrekbaar zijn. Meer weten? Neem dan contact met ons op.

Like ons op
Facebook en
volg ons op
Instagram!

Stichting Het
Waardige
Dier

20^e jaargang | nummer 39
voorjaar 2022

Omwervingen is een uitgave van Stichting Zwerfkatten Rijnmond en verschijnt twee keer per jaar

Bestuur:

Hans Smeets
- voorzitter
Hans van der Linden
- penningmeester
Ria Timmerman
- secretaris
Leen den Otter
Vacant

Ineke Jochims - directeur

Zwerfkatten Rijnmond
Postbus 4184
3006 AD Rotterdam
010 - 522 15 28

Zwerfkattenopvang:
Anthoetia Kuijistraat 81
3066 GS Rotterdam
010 - 220 79 16
(bezoek op afspraak)

E-mail:

info@zwerfkattenrijnmond.nl

Website:

www.zwerfkattenrijnmond.nl

Donateurschap:

Vanaf € 20,- per jaar

IBAN:

NL82 ABNA 0428 5575 97

Vermeld bij overschrijving uw

huisnummer en postcode

Voor automatische incasso

kunt u bij ons een formulier

aanvragen per e-mail

KvK: 24344212

Redactie Omzwingen:

**Ben Degenkamp, Nadia Haïfi,
Ineke Jochims, Monique van
Leeuwen, Carla van der Marel**

Artikelen in deze uitgave mogen niet openbaar gemaakt worden in enige vorm van publicatie zonder voorafgaande toestemming van de redactie

De zwart-witte kat op dit dierrijke schilderij van Frank Karremans is door Stichting Zwerfkatten Rijnmond buiten zwerfend aangetroffen en opgevangen. Onze dierenarts heeft de kater nagekeken, ontwormd en ontvlooid, gecastreerd, ingeënt en gechipt. Daarna hebben wij een fijn thuis met tuin voor hem gevonden in Rotterdam waar hij de naam Norro kreeg. Hij heeft het erg naar zijn zin in de stad, zowel binnen als buiten.

*Inmiddels hebben we sinds de oprichting in 2003
ruim 27.000 zwerfkatten opgevangen en geholpen.
Dit is mede mogelijk gemaakt dankzij de steun van donateurs!*